

«Αυτά είναι τα βότανα που γιατρεύουν τις αμαρτίες»

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Καλογερική «συνταγή» για τα θεραπευτικά «βότανα» της ψυχής απ'τα βάθη του Μεσαίωνα, που ίσως να ισχυρίζονταν κάποιοι ότι είναι ξεπερασμένα στους μοντέρνους καιρούς μας.

Ωστόσο αν το καλοξετάσει κανείς στην πλειοψηφία τους τα «βότανα» αυτά της Ορθόδοξης Εκκλησιαστικής μας Παράδοσης, έχουν την ρίζα τους στη Διδασκαλία του Χριστού μας και των Αποστόλων, διασώθηκαν θαυματουργικά μέσα στους αιώνες και παραμένουν διαχρονικά, αναλλοίωτα, αξεπέραστα και αποτελεσματικά για τη σωτηρία μας.

«Όπως εκείνος ο μοναχός, ό οποίος ήθελε να ιατρεύση τας αμαρτίας του εις τούτον τον φθαρτόν αιώνα, ήλθε προς ένα μεγάλο Γέροντα και πνευματικόν ιατρόν και είπε προς αυτόν:

«Έχεις άραγε βοτάνια, τα οποία δύνανται να ιατρεύσουν τας αμαρτίας;».

Και του είπεν ο ιατρός:«Ναι, τίμιε πάτερ!».

Και απεκρίθη ό μοναχός: «Και ποια είναι τα βότανα εκείνα».

Και του είπεν ο ιατρός: «Αναχώρησαν εις το όρος, δηλαδή στην έρημον, και λάβε την πνευματικήν ρίζαν, ή οποία είναι ή δια Χριστόν πτωχεία και ευτέλεια, και μάζεψε τα φύλλα, τα όποια είναι πείνα και δίψα και λάβε τον μυροβάλανον, ο όποιος είναι ή ταπείνωσις και ο φόβος του Θεού, και τον άλλον μυροβάλανον, δηλαδή το βάλσαμον του στομάχου, το όποιον είναι ή σωφροσύνη και άγνεία, και την μυροχαλβάνην, ή οποία είναι ή διακονία των ασθενών και αί ύπ' αυτών γινόμενοι θερμαί προσευχαί.

Κοπάνισε όλα αυτά στο σκεύος της υπακοής, κοσκίνισέ τα με το ψιλόν κόσκινον, δηλαδή με την αγρυπνία και τάς αδιάλειπτους προσευχάς, με την καλήν και δικαίαν άγνήν ζωήνκαι βάλε αυτά εις την καθαράν χύτρα εντός σου, δηλαδή εις την ψυχήν σου και πρόσθεσε σε αυτήν το ύδωρ της πνευματικής αγάπης και άναψε τη φλόγα του θείου έρωτος κάτω από τη χύτρα σου και άφού βράσης ταύτα καλώς, εξάντλησαν αυτά με το κοχλιάριόν σου της γαλήνης και της ησυχίας, και γεύου αυτών δια μέσου των πνευματικών συνηθειών, και μη στρέφου εις τα οπίσω πάσας τάς ημέρας της ζωής σου.

Τοιαύται είναι αί βοτάναι, αί οποίαι ιατρεύουν τάς αμαρτίας». Ας προσευχώμεθα λοιπόν και ημείς, αδελφέ, ώστε να γραφή και δια τάς ψυχάς ημών μία συνταγή τοιαύτης ιατρείας, πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων των Αγίων. Αμήν».

Άγιος Νείλος Σόρσκυ

Από το βιβλίο του Οσίου Νείλου Σόρσκυ - »Άπαντα τα σωζόμενα Ασκητικά Εκδ.»Ορθόδοξος Κυψέλη»